

Cabanes i pic de l'Escalette 1.856 m

(Couserans)

Horari: entre 1 h30 min a 2 h per la pujada i unes 3 h per al total

Desnivell: +/-510 m

Dificultat: baixa fins a les cabanes de l'Escalette, bona per a la iniciació amb canalla. Pel cim pendents sostinguts.

Material: pot fer-se amb raquetes o amb esquís de muntanya. Sembla poc exposada a eventuals allaus. Piolet i grampons poden ser útils cas de trobar la carena final glaçada. Arva, pala i sonda.

Refugi: Cabanes de l'Escalette, 20 places a 1.598 m obert permanentment. Net, amb taules, bancs, llar de foc i matalassos d'escuma. No hi ha aigua a prop, al menys a l'hivern.

Època: de desembre a meitat de març segons la neu caiguda. Cal tenir present que sortim de 1.349 m.

Cartografia: 1947OT Aspet. Escala 1:25.000 de l'IGN francès

Bibliografia: Le Luchonnais 15 Balades Hivernales. De Jean-Denis Achard. 3Sup Éditions.

Accés: sortim de la vall d'Aran seguint la N125 paral·lela al riu Garona. Deu quilòmetres més avall, a l'entrada de Saint Béat prenem la D44 que creua el riu i puja el coll de Menté a 10 Km de distància. Estacionem al mateix coll a 1.349 m.

Descripció: el coll de Menté dona accés a l'estació d'esquí de Mourtis. En cap de setmana és molt transitat i l'excursió que proposem és molt concorreguda fins a les Cabanes de l'Escalette. L'ascensió al cim es pot considerar opcional i és més exigent. Del coll divisem el pic de l'Escalette i l'encarem cap al nord. Passem per l'esquerra de la casa forestal on hi ha una gran font amb elements escultòrics tallats en fusta i seguim la pista que puja a les cabanes. Tenim dues opcions: seguir en tot moment la pista, ampla, menys costeruda però més llarga, o seguir el camí d'estiu, que fa dreuera i és més dret però igual d'evident ja que el segueix molta gent. Remuntem dintre d'un bosc de faigs i pins fins a arribar sota la pista a la sortida del bosc. Allí encarem cap a l'oest la balconada on hi ha les Cabanes de l'Escalette. Segons l'hivern podríem trobar la neu glaçada i caldria anar amb cura. La primera cabana (40 min) és un refugi lliure, la segona, cinquanta metres més enllà, és una cabana de pastors tancada amb clau i envoltada d'un tancat per bestiar. El lloc és un magnífic mirador cap a les muntanyes de la vall d'Aran, l'estació de Mourtis i el massís de la Maladeta que sobresurt sobre la frontera. Molta gent acaba aquí l'excursió. Nosaltres seguirem cap al pic de l'Escalette. Passem per darrere el refugi i iniciem una diagonal cap al nord-est sobre un pendent de neu que va redreçant-se progressivament. Guanyem l'espatlla sud d'aquest pic. Per un pendent força sostingut i encarat directament al nord assolim el pic de l'Escalette 1.856 m en uns 45 minuts des de les cabanes. El primer que ens crida l'atenció és el seu cim veí, el pic de Cagire de 1.912 m, situat més al nord i al que l'uneix una llarga i estètica carena. Més al nord s'acaben els Pirineus sobtadament i apareix la plana. Les vistes cap al sud superen amb escreix les que teníem a les cabanes. La baixada la farem seguint l'itinerari de pujada. Podem encarar directament el coll de Menté en direcció sud-est, però, aquesta pala nevada és encara més dreta i resulta complicada amb raquetes. A la part baixa és més còmode seguir les llaçades de la pista.

